

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Rozs Attila ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek dr.Zöld Katalin Ügyvédi Iroda által képviselt I.r.,II.r. és III.r. alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt a Zala Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Zalaegerszegen, 2010.évi május hó 31.napján 6.P.20.183/2009/53.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 54.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az I-II.r. felperes együttesen megfizetni 15 napon belül az I-II-III.r. alperes részére együttesen járóan 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az I.r. felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására és számlájára megfizetni 343.800 (háromszáznegyvenháromezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság az 53.sorszám alatti 2010.május 31-én kelt ítéletében a felperesek keresetét elutasította, egyúttal kötelezte őket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alpereseknek 480.000 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az I-II.r. felpereseknek valamint testvérüknek néhai "A"-nak az édesanyja "B"-né 1980.szeptember 4-én, édesapjuk "B" 1981.január 18.napján hunyt el végintézkedés hátrahagyása nélkül.

A közjegyző mindkét hagyatéki ügyben öröklési bizonyítványt állított ki, megállapítva néhai "C"-né egyedüli törvényes öröklését. A szülők "Helység"1,szám alatti un. volt sörgyári lakásának felszámolását, annak kiürítését "C"-né és házastársa néhai "C" - a korábbi I.r. alperes - végezték. Ennek során a berendezési és felszerelési tárgyak egy részét értékesítették, egy részét pedig a saját lakásukban helyezték el. Az 1956 óta külföldön élő I. és II.r. felperesek, valamint néhai "C"-né között a szülői hagyaték megosztása tárgyában kifejezett megállapodás nem volt, de a hagyaték tárgyát képező egyes ingóságok értékesítésére, illetőleg azoknak "C"-né és "C" lakásba szállítására a felperesek tudtával került sor.

A kereseti kérelem tárgyát képező - a szülők hagyatékába tartozó - ingóságokat néhai "C"-né házastársával együtt a mindennapi közös életvitelük során lakásuk berendezési és felszerelési tárgyaiként használták. Azok közül egy olajfestményt "C"-né a perben nem álló "D"-nek, egy Zsolnay kerámia szobrot pedig a II.r. alperesnek - néhai "C" testvérének "E"-nek - és házastársának "F"-nek ajándékozott.

A felpereseknek és néhai "A"-nak a családja tulajdonát képező, korábban államosított, "Helység"1, ...szám alatti ingatlan jelenleg az I.r. felperes gyermekének "G" a tulajdonát képezi. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az ingatlan megvásárlása 3 részletben, tulajdoni hányadonként történt, a vételár kifizetéséhez az I.r. felperesen kívül hozzájárult a felpereseknek és néhai "A"-nak nagybátyja, néhai "H" is. Az ingatlan tulajdonjogának megszerzésekor az I.r. felperes, valamint házastársa, továbbá néhai "C" és néhai "C"-né javára holtig tartó haszonélvezeti jog került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. Az ingatlan állapota folytán szükséges felújítási, átalakítási munkákkal az I.r. felperes építészmérnököt bízott meg, aki a munkákhoz szükséges mesterembereket kiválasztotta, velük a díjazásban megállapodott és vállalkozói díjait kifizette. A vállalkozói díjak fizetésére úgy került sor, hogy az I.r. felperes néhai "C"-né, illetőleg "C"-né és "C" közös nevén szereplő bankszámláira több részletben 2003.március 27. és 2003. június 21.között összesen 99.000 CHF-t utalt át. 2004.év végéig - amíg a megbízott építészmérnök a munkálatokat bonyolította - az épület felújítása, átalakítása kapcsán kb. 10 millió forintos kiadás merült fel. Az átutalt pénzeszegek felhasználását illetően az I.r. felperes és néhai "C"-né között elszámolásra nem került sor.

Néhai "C"-né 2004.május 28.napján elhunyt, hagyatékát törvényes öröklés alapján házastársa néhai "C" (a korábbi I.r. alperes) szerezte meg. A hagyatékhoz tartozott az ... Bank Nyrt.-nél az örökhagyó és házastársa folyószámláján levő összeg és lekötött betét fele része, illetve járulékai 1.774.954 forint összegben, valamint az örökhagyó nevén vezetett devizaszámlákon lévő 9.775 CHF és járulékai összesen 1.564.000 forint összegben, továbbá 3.965 forintnak megfelelő 15,86 euro és ennek járulékai. Néhai "C"-né hagyatéki eljárásában az I-II.r. felperesek öröklési igényt nem jelentettek be.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kitért arra, hogy 2007.október 20.napján néhai "C" megbízásából a testvére a II.r. alperes "E" feljelentést tett, mert az I.r. felperes 2007.október 17.napján a "Helység"1, ... szám alatti lakásból elvitte a kereseti kérelem tárgyát képező ingóságokat, valamint további "C" tulajdonában álló tárgyakat. A nyomozás során a "Helység"1i Rendőrkapitányság elrendelte az ingóságok lefoglalását és azokat kiadni rendelte néhai "C" részére. Az I.r. felperes a "C" tulajdonát képező Herendi porcelánokat a II.r. alperesnek átadta, míg a többi ingóságot jelenleg is birtokában tartja. A megyei bíróság rögzítette, hogy a büntető eljárás a nyomozás megszüntetésével fejeződött be.

A jelen per alatt "C" 2008.július 16.napján végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt. A hagyatékhoz tartozó ingatlanokat, valamint az ... Bank Nyrt.-nél vezetett lakossági folyószámlán lévő pontosan meg nem határozott összeget és egy személygépkocsit a közjegyző hagyatékátadó végzésével a II.r. alperes gyermekeinek, az I. és III.r. alpereseknek adta át ajándékozás jogcímén a törvényes öröklésre jogosult II.r. alperes ajándékozó, valamint az I. és III.r. alperesek elfogadó nyilatkozatai alapján.

Az ingóságokkal kapcsolatban a tulajdonjog megállapítására és az ingóságok kiadására vonatkozó felperesi kereseti kérelemmel kapcsolatban a megyei bíróság rögzítette, hogy a felperesek, valamint néhai "C"-né a Ptk.607.§./1/ és /2/ bekezdései szerint törvényes öröklésre voltak jogosultak a szülők után egymás közt egyenlő arányban, függetlenül attól, hogy az öröklési bizonyítványok kizárólag néhai "C"-né törvényes öröklését tanúsították és hagyatéki leltározásra a hagyatéki eljárásokban nem került sor. A perben meghallgatott tanúk vallomásai alapján megállapította, hogy a kereseti kérelem tárgyát képező ingóságok a szülők hagyatékához tartoztak. A felperesek nyilatkozata alapján rámutatott, hogy a szülői hagyatékhoz tartozó további ingóságok értékesítésére a felperesek hozzájárulásával került sor.

A megyei bíróság nem találta bizonyítottnak azt a felperesi hivatkozást, mely szerint az I-II.r. felperesek kifejezetten megállapodtak volna "C"-néval a szülői hagyatéki vagyonhoz tartozó ingóságok sorsát illetően. Helytállónak találta a II.r. alperes azon védekezését, mely szerint "C"-né az ingóságokat a Ptk.121.§./1/ bekezdése alapján elbirtokolta. Utalt arra, hogy a sajátjakénti birtoklás tényét támasztotta alá az, hogy az egyes ingóságok javításáról és felújításáról "C"-né házastársával maga gondoskodott, illetőleg a vagyontárgyak egy részét elajándékozta. Erre tekintettel a II.r. alperessel szemben támasztott, az ingók kiadására vonatkozó kereseti kérelem abban az esetben sem lett volna teljesíthető, ha a felperesek a hagyaték felosztásával kapcsolatos tényelőadásukat bizonyítják.

A megyei bíróság kitért arra, hogy a felperesek módosított kereseti kérelmükben hivatkozott ági öröklés szabályai az ingóságok vonatkozásában nem vehetők figyelembe.

A 7. és 10.tételszám alatti ingóságokat néhai "C"-né és házastársa nászajándékba kapták, így e vagyontárgyak csak a házastársi közös vagyon arányos részében képezhették ági öröklés tárgyát. Utalt arra a megyei bíróság, hogy azok a vagyontárgyak, amelyeket néhai "C"-né még életében elidegenített a Ptk.613.§./1/ bekezdés a/pontja alapján nem minősülhetnek ági vagyonnak. Ezt meghaladóan kifejtette, hogy a Ptk.613.§./3/ bekezdésére alapított a felperesi hivatkozás azért sem helytálló, mert néhai "C" és néhai "C"-né 1953-ban kötöttek házasságot, házasságuk nem vitatottan 15 évig fennállt. A szülők által ajándékozott, illetve tőlük örökölt, néhai "C"-né és néhai "C" által a mindennapi közös életvitelük során használt vagyontárgyak nem tekinthetők a szokásos mértéket meghaladóknak.

Az elsőfokú bíróság az I. és III. r. alpereseket 3.549.908 forint, 9.775 CHF - azaz 1.574.263 forint - és ezen összegek után 2004. október 14. napja után járó késedelmi kamata megfizetésére irányuló kereseti követelés vonatkozásában az I.r. felperes aktív perbeli legitimációjának hiányára hivatkozó alperesi álláspontot nem találta alaposnak. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy e védekezésnek a BDT.2000.364 (helyesen BDT.2000.346.) döntésben írtakra figyelemmel nem az aktív perbeli legitimáció, hanem az I.r. felperes keresetőségi jogának szempontjából volt jelentősége. Megállapította, hogy az I.r. felperes keresetőségi jogát önmagában az nem zárta ki, hogy gyermeke meghatalmazása alapján az ő képviselőjeként járt el a "Helység"1, ...szám alatti korábban a szülők tulajdonát képező utóbb államosított ingatlan megvásárlásakor. Rögzítette, hogy az I.r. felperest a pénz megfizetésére irányuló kereseti kérelem kapcsán igényérvényesítési jogosultság néhai "C"-néval, illetve annak örökösével szemben illette meg. Utalt arra, hogy e kereseti

kérelem vonatkozásában irreleváns, hogy a felperesek megbízási jogviszonyra, felelős őrzésre, vagy jogalap nélküli gazdagodásra hivatkoznak, mert néhai "C"-né halála után az ő örököse e tartozásért a Ptk.677.§./1/ bekezdés c/pontja szerint felel a hagyatéki hitelezővel szemben. A megyei bíróság rámutatott, hogy néhai "C"-né után néhai "C" volt öröklésre jogosult, néhai "C" egyetlen törvényes örököse pedig a II.r. alperes. Az I. és III.r. alperesek ajándékozás címén szerezték meg a "C" hagyatékát képező vagyontárgyakat, így nekik nincs helytállási kötelezettségük az I.r. felperessel szemben, a II.r. alperessel szemben pedig pénzfizetésre kötelezés iránti kereseti kérelem nem került előterjesztésre.

A kereseti kérelem teljeskörű elutasítása okán az elsőfokú bíróság mellőzte az I. és III. r. alpereseknek a néhai "H" hagyatékával kapcsolatban előterjesztett beszámítási kifogása érdemi vizsgálatát.

A megyei bíróság a perköltségről a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II.r. felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását, a felperesi kereseti kérelemnek való helyt adást, valamint az alperesek első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérték.

A pénzbeli marasztalásra vonatkozó kereseti kérelmet illetően arra hivatkoztak, hogy e kereseti kérelmet korábban "C"-vel szemben terjesztették elő, így tartalma szerint a Pp.3.§./2/ bekezdésében foglaltakra is figyelemmel a megyei bíróságnak az I. és III.r. alperesek perbevonása után a felperesek kereseti kérelmét úgy kellett volna értelmeznie, hogy a pénz megfizetésére irányuló kereseti kérelem az I. és III.r. alperessel szemben is előterjesztésre került. Hivatkoztak arra, hogy - amennyiben az ítélet szerint az I.r. felperes néhai "C" jogutódjaként helytelen személyeket vont perbe - a bíróság megsértette a Pp.2.§./1/ bekezdésében írtakat. További eljárásjogi szabálysértésként utaltak a Pp.3.§./3/ bekezdésében foglaltakra, hangsúlyozva, hogy "C" hagyatéki eljárását követően az már nem jog, hanem ténykérdés volt, hogy ki minősül "C" örökösenek: ehhez képest az elsőfokú bíróság a 17.sorszám alatti végzésével megengedte néhai "C" perbeli jogutódjaként az I. és III.r. alperesek perbevonását. Utaltak arra, hogy az örökösök személyével kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség megszegésével a megyei bíróság megsértette a Pp.8.§./1/ bekezdésében és 7.§./2/ bekezdésében foglaltakat is. Álláspontjuk szerint az elsőfokú eljárás során bizonyították, hogy az átutalt pénzüsszegek nem ajándékozás címén kerültek "C", illetőleg "C"-né bankszámláira.

Az ingóságokkal kapcsolatban sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként fogadta el azt a digitális felvételt, amelyen "C" a büntető eljárás során tett vallomásával egyező tartalmú nyilatkozatot tett az ingóságokra vonatkozó megállapodást illetően.

A másodlagos fellebbezési kérelmükkel kapcsolatban hivatkoztak arra, hogy a Ptk.598.§-a alapján ipso jure megörökölték szüleik hagyatékának 1/3 - 1/3 részét, a per tárgyát képező ingóságokra pedig a Ptk.611.§-a alapján az ági öröklés szabályai az irányadók. Hangsúlyozták, hogy az I.r. felperes nyelvtudása nem tökéletes, így az a nyilatkozata, mely szerint „formális” megállapodásra nem került sor az ingóságok vonatkozásában úgy értendő, hogy írásbeli megállapodás nem született, ez azonban nem jelenti azt, hogy szóban ne állapodhattak volna meg a testvérek.

A felperesek álláspontja szerint az sem állapítható meg, hogy az ingóságokat néhai "C"-né elbirtokolta volna, mert azokat nem sajátjaként birtokolta, az elbirtoklást egyébként is megszakította az, hogy az I. és II.r. felperesek is megfordultak néha a néhai "C"-né és "C" lakásában, így az egyes festményeket ők is megtekintették, a bútorokat ők is használták, ezzel pedig az elbirtoklás megszakadt. Vitatták azt is, hogy az egyes vagyontárgyak olyan szokásos mértékűek lennének, amelyek a Ptk.613.§./3/ bekezdése szerint a 15 évi házasévi használatra tekintettel kizárnák azok ági jellegét.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének részítéletként az ingóságok vonatkozásában való helybenhagyását kérték. Utaltak arra, hogy az elsőfokú bíróság azt követően adott tájékoztatást a felpereseknek, hogy ők már jogi képviselővel rendelkeztek, így a képviselő hiányára való fellebbezési hivatkozás alaptalan. Álláspontjuk szerint a felpereseknek a pénzbeli marasztalásra irányuló kereseti kérelme érdemben elbírázható a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. Az I.r. felperes ugyanis az eljárás során nem bizonyította, hogy az egyes összegek milyen jogcímen kerültek átutalásra, illetőleg azok milyen módon és mértékben kerültek felhasználásra a volt szülői ingatlan visszavásárlása és felújítása során. Hangsúlyozták, hogy néhai "C"-né és "C" maguk is rendelkeztek megtakarításokkal és az sem állapítható meg, hogy a szülői ingatlant kizárólag az I.r. felperes vásárolta meg. Ennek ellentmond az is, hogy az ingatlanra többek között néhai "C"-né holtig tartó hasznélvezeti joga is bejegyzésre került.

Az ingóságokkal kapcsolatban előterjesztett fellebbezésre úgy nyilatkoztak, hogy azt nem vitatják, végredelet hiányában az I. és II.r. felperesek, valamint néhai "C"-né ipso jure a Ptk.598.§-a alapján megörökölték a szülői hagyatékot egymás között 1/3 - 1/3 - 1/3 arányban. Kiemelték, hogy a kereseti kérelemben a felperesek valamennyi, általuk a szülői hagyatékhoz tartozónak vélt vagyontárgyat a megállapodás alapján magukénak vallottak, egyetlen olyan vagyontárgyat sem jelöltek meg, amely a megállapodás alapján néhai "C"-né örökségét képezte volna. Álláspontjuk szerint az sem bizonyított, hogy az egyes értékesített vagyontárgyak vételárát minden esetben néhai "C"-né kapta volna meg. A II.r. felperes kifejezetten úgy nyilatkozott az elsőfokú eljárás során, hogy az értékesítésből befolyt vételárakból ő is részesült. Rámutattak, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, az I.r. felperes nem bizonyította az ingóságok megosztásával, öröklésével kapcsolatos megállapodás tényét. Fenntartották azt az álláspontjukat, hogy az ingóságok tulajdonjogát néhai "C"-né még életében elbirtoklás útján a Ptk.121.§-a alapján megszerezte. A fellebbezésben írtakra figyelemmel utaltak arra, hogy az elbirtoklás tényét nem szakítja meg az, hogy a néhai "C"-né és "C" lakásába vendégként érkező I. és II.r. felperesek az egyes festményeket látták. Vitatták, hogy az egyes vagyontárgyak ne lennének szokásos mértékűek. Kiemelték, hogy az elsőfokú eljárás során a felperesek semmilyen magyarázattal nem szolgáltak arra nézve, az I.r. alperes néhai "C" felkérésére a II.r. alperes által tett feljelentést megelőzően miért nem terjesztettek elő semmilyen igényt korábban, akár a "C"-né hagyatéki eljárásában.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen, a bizonyítékok okszerű, a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelő mérlegelésével állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítélőtábla elsődlegesen azt vizsgálta, történt-e olyan eljárásjogi szabályszegés, amelyre a felperesek fellebbezésükben hivatkoztak.

Az elsőfokú bíróság a módosított kereseti kérelem tartalmát helyesen értelmezve állapította meg, hogy a II.r. alperes ellen pénzbeli marasztalásra irányuló kereseti kérelem nem került előterjesztésre. A megyei bíróság a 6.P.20.475/2008/17.számú 2008.december 4-én kelt és a 6.P.20.183/2009/2.számú végzéssel kijavított végzésében engedélyezte néhai "C" jogutódjaként az I. és III.r. alperesek perbevonását. Ezt követően a 2009. szeptember 21-i tárgyaláson, majd a 2010.január 6-i tárgyaláson (19. és 27.sorszám alatti jegyzőkönyvek) pontosították a felperesek kereseti kérelmüket akként, hogy az I.r. felperes a pénzkövetelés iránti kereseti kérelmet az I. és III.r. alperesekkel szemben terjeszti elő, míg a II.r. alperessel szemben az I. II. r. felperesek kereseti kérelme a tulajdonjog megállapítása tekintetében tűrésre kötelezés, illetőleg az ingók kiadására kötelezés volt. Erre figyelemmel az I.r. felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság a Pp.3.§./2/ bekezdésébe ütköző módon járt el a kereseti kérelem tartalmának értelmezésekor.

A perbe vont alperesek személyét illetően a Pp.2.§./1/ bekezdése nem értelmezhető, mert az nem az eljárásban résztvevő személyek körére, hanem az eljárás időbeliségére tartalmaz rendelkezést.

Alaptalanul hivatkoztak a felperesek fellebbezésükben a Pp.3.§./3/ bekezdésében foglaltakra, mert a fellebbezésben írtak szerint is az, hogy "C"-nek ki az örökösé ténykérdés. Kioktatási kötelezettsége a bíróságnak a bizonyítandó tényekre vonatkozóan van. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság tévedett amikor engedélyezte a 6.P.20.475/2008/17.számú végzésével az I. és III.r. alperesek perbelépését a korábbi I.r. alperes néhai "C" jogutódjaként. A K.24.012-0/256/2008/L/6.számú 2008.augusztus 28.napján kelt hagyatékátadó végzés szerint néhai "C" hagyatéka a He.86/1958/VII.4.IM.rendelet 58.§-a alapján került átadásra az I. és III.r. alperesek részére tekintettel arra, hogy a törvényes örökös II.r. alperes a hagyatékot gyermekeinek odaajándékozta. A Ptk.682.§-ában szabályozott hagyatéki osztály - osztályos egyezség - feltételeit a 6/1958/VII.4./IM. rendelet (He) 53.§./4/ bekezdése határozza meg. Osztályos egyezséget csak örökösök köthetnek egymással. A Ptk.682.§-ához fűzött törvényi magyarázat szerint nem osztályos egyezség az, ha az örökösök a hagyatékból az öröklésben soron következő személyt részesítik, mert ez élők közötti jogügylet (pl.ajándékozás). Az osztályos egyezség feltétele az, hogy a törvényes örökös valamilyen mértékben, de részesüljön a hagyatékból. Ennek hiányában a jogügylet élők közötti ajándékozásnak minősül (BH.1992.175.). Erre tekintettel az elsőfokú bíróság azt tévesen állapította meg, hogy néhai "C" jogutódai az utóbb perbevont I. és III.r. alperesek. A jogutódlás téves megállapítása azonban az érdemi döntés meghozatalakor - nevezetesen, hogy az I. és III.r. alperesek örökösként kötelezhetőek-e a kereseti kérelemben foglaltak teljesítésére - a megyei bíróságot nem kötötte.

Alaptalanul hivatkoztak a felperesek fellebbezésükben a Pp.8.§./1/ bekezdésében foglaltakra is, mert e jogszabályhely a perbeli jogokra és nem az alperes személyének

megválasztására vonatkozik. Ez utóbbi ugyanis a felperes döntésén alapuló anyagi jogi kérdés.

Az sem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a Pp.7.§./2/ bekezdésébe ütköző módon járt volna el, tekintettel arra, hogy az alperesek személyének meghatározásakor, a velük szemben előterjesztett kereseti kérelem pontosításakor a felperesek már jogi képviselővel rendelkeztek. Az elsőfokú eljárás során nem került sor olyan tárgyalás megtartására ahol a felpereseket ne ügyvéd képviselte volna. A 2009. november 4.-i tárgyaláson a felperesek képviselőjében még eljáró "I" ügyvéd, majd ezt követően csatolásra került az újabb felperesi jogi képviselő meghatalmazása.

Megjegyzi az ítélet tábla, hogy a pénzbeli marasztalásra irányuló kereseti kérelem- az elsőfokú ítéletben kifejtettekén túl - azért sem lehet alapos, mert az I. r. felperes a 28.sorszám alatti végzésben foglaltak ellenére nem bizonyította, hogy az általa átutalt 99.000 CHF-ből a szülői ház megvásárlására és felújítására is figyelemmel milyen összeg az, ami a perbeli számlákon fennmaradt.

A felperesek fellebbezésükben arra helytállóan hivatkoztak, hogy a szülők halálával a hagyatékot ipso jure megszerezték. A megyei bíróság azonban helytállóan állapította meg, hogy az I.r. felperes a megállapodás létrejöttét illetően a rá háruló Pp.164.§./1/ bekezdése szerinti bizonyítási tehernek nem tett eleget.. Az elsőfokú eljárás során az I.r. felperes nem jelezte, hogy a neki feltett kérdést a megállapodás létrejöttével kapcsolatban ne értené. Az I.r. felperes meghallgatására a 2009. június 29-i tárgyaláson került sor, amikor jogi képviselője is jelen volt, így a felperes nem volt elzárva attól, hogy - amennyiben számára a kérdés nem egyértelmű - annak pontosítását kérje. Amennyiben elfogadható is lenne az I.r. felperesi nyilatkozat azzal kapcsolatban, hogy szóbeli megállapodás létrejött "C"-né és az I. és II.r. felperesek között az ingóságok vonatkozásában ez ebben az esetben is csak a peres fél előadásaként lenne figyelembe vehető.

Helytálló az elsőfokú bíróság ítélete azt illetően is, hogy a kereseti kérelem tárgyát képező ingóságokat néhai "C"-né még életében a Ptk.121.§-a alapján elbirtokolta. Alaptalan az elbirtoklás megszakadására vonatkozóan tett felperesi hivatkozás, tekintettel arra, hogy fellebbezésükben a felperesek maguk sem állították azt, hogy az egyes ingóságokat - vendégségben járva néhai "C"-nénál és néhai "C"-nél - sajátjukként használták volna.

Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy az ági öröklésre a felperesek eredménnyel nem hivatkozhatnak a II.r. alperessel szemben, mert néhai "C"-né és néhai "C" életvitelére tekintettel e vagyontárgyak a Ptk.613.§./3/ bekezdése alapján nem tartoznak az ági vagyon körébe.

Ezt meghaladóan azonban az ítélet tábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a Ptk.611.§./1/ és /2/ bekezdése szerint ági öröklésre a felmenőtől örökölt vagy ingyenesen kapott, illetőleg a testvértől, vagy a testvér leszármazójától örökölt vagy ingyenesen szerzett vagyontárgy esetén kerülhet sor. Vagyis a vagyontárgy ági jellege megállapításának feltétele, hogy az meghatározott személyekről háruljon az örökhagyóra. (BH.1982.376., BH.1989.311.) Ebből következően a felperesek ági öröklésre eredménnyel mindössze a néhai "C"-né örökhagyó hagyatéki eljárásában hivatkozhattak volna. Néhai "A"-nak ugyanis az egyedüli törvényes örököse "C" volt, aki az egyes vagyontárgyak tulajdonjogát

néhai "C"-né örökhagyó hagyatéki eljárásában örökség címén megszerezte. Ez pedig azt jelenti, hogy néhai "C"ra e vagyontárgyak már nem a Ptk.611.§./1/ és /2/ bekezdése szerint meghatározott körben hárultak. Erre tekintettel a felperesek az egyes vagyontárgyak ági vagyoni jellegére a "C" örökhagyó halála folytán indult hagyatéki eljárásban már eredménnyel eleve nem hivatkozhattak.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp.239.§. és 78.§./1/ bekezdése alapján kötelesek megfizetni az I-II-III.r. alperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, az ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t is magában foglaló összegéről az ítéletábra a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján rendelkezett. A II.r. felperes viseli az általa lerótt fellebbezési illetéket, míg az I.r. felperes illetékfeljegyzési joga folytán köteles megfizetni az állam javára a feljegyzett fellebbezési illetéket (Pp.78.§./1/ bekezdés, 6/1986/VI.26./IM.rendelet 13.§./2/ bekezdés).

Győr, 2011. évi május hó 19. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró